

XXVIII Czwartek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 11,47-54): Biada wam, ponieważ budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zamordowali. A tak jesteście świadkami i przytakujecie uczynom waszych ojców, gdy oni ich pomordowali, a wy im wznosicie grobowce. Dlatego też powiedziało Mędrostwo Boże: Połóżcie do nich proroków i apostołów, a z nich niektórych zabijcie i prześladowajcie. Tak na tym plemieniu będzie pomszczona krew wszystkich proroków, która została przelana od stworzenia świata, od krwi Abela aż do krwi Zachariasza, który zginął między ołtarzem a przybytkiem. Tak, mówi wam, na tym plemieniu będzie pomszczona. Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzięliście klucze poznania; samiście nie weszli, a przeszkodziliście tym, którzy wejść chcieli».

Gdy wyszedł stamtąd, uczeni w Piśmie i faryzeusze począli gwałtownie nastawać na Niego i wypytywać Go o wiele rzeczy. Czyhali przy tym, żeby go podchwycić na jakimś słowie.

«(...) budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zamordowali!»

Rev. D. Pedro-José YNARAJA i Díaz
(El Montanyà, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, rozważamy temat misji oraz sposób, w jaki przyjmowano i traktowano proroków: «Połóżcie do nich proroków i apostołów, a z nich niektórych zabijcie i prześladowajcie» (Łk 11,49). Prorokami były osoby o różnym statusie społecznym i religijnym, które otrzymały konkretne przesłanie od Boga; za natchnieniem Ducha św. wyrażały je znakami lub słowami zrozumiałymi sobie współczesnym. Przesłanie to było zazwyczaj głoszone przez mało pochlebne słowa lub trudne do zaakceptowania działania. To właśnie kłopotliwe jest charakterystycznym cechem proroctwa. Dar proroctwa jest uciążliwy dla tego, kto go otrzymuje, gdy pali go od wewnątrz. Jest też niezręczny dla słuchającego go

otoczenia. Dzisiaj to przesłanie może rozszerzyć się na cały świat dzięki Internetowi i satelitom.

Współcześni prorokom, starali się zmusić ich do milczenia, oczerniali ich, znieważali, a nawet dorpowadzali do śmierci. Nadchodzi wtedy moment postawienia im grobowca i oddawania im hołdu, kiedy już nikomu nie przeszkadzali. Nie brakuje dzisiaj proroków znanych na całym świecie. Jan Paweł II, Matka Teresa z Kalkuty, Jan XXIII... Pamiętajmy czego nauczali i czego od nas wymagali. Wprowadzamy ich słowa w życie. Nasze pokolenie zostanie rozliczone nie tylko z dziury ozonowej i pustynnienia ziemi na skutek marnotrawienia wody, ale też z ostracyzmu wobec naszych proroków.

Są jeszcze osoby, którym wydaje się, że mają "monopol na wiedzę". Dzielą się nią najwyżej z osobami bliskimi, z tymi którzy utrzymują ich na piedestale sławy i sukcesu. Są to osoby, które nie pozwalają innym zgłębiać pewnych obszarów wiedzy z obawy przed konkurencją: «Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzięliście klucze poznania; samiście nie weszli, a przeszkodziliście tym, którzy wejść chcieli» (Łk 11,52).

Dzisiaj, podobnie jak za czasów Jezusa, wielu analizuje wypowiedzi i bada teksty, aby dyskredytować tych, których słowa są im niewygodne. Czy też tak postępujemy? Jak mawia św. Jan Chryzostom «Nie ma nic groźniejszego, niż poddawanie sprawbozych ludzkim rozprawom».